

§ 37. Sprzedawca obowiązany jest zapłacić kupującemu karę umowną w wysokości:

- 1) 5% wartości towaru, gdy kupujący odstąpił od umowy z winy sprzedawcy,
- 2) 3% wartości przyjętych przez kupującego towarów w innym rodzaju, gatunku lub asortymencie, niż przewidziano w umowie,
- 3) 2% wartości towaru dostarczonego z wadami,
- 4) 150 zł w razie niedołączenia atestu jakościowego do przesyłki towaru lub niewpisania treści atestu do dokumentu przewozowego,
- 5) 150 zł od przesyłki w razie niedołączenia obowiązujących etykiet lub zawieszek do opakowania towaru,
- 6) 0,5% wartości towaru, który miał być dostarczony w opakowaniu, a wydany został bez opakowania,
- 7) 0,5% wartości towaru postawionego przez kupującego do dyspozycji sprzedawcy za każdy dzień zwłoki w zadysonowaniu towarem ponad termin określony w § 20 ust. 3,
- 8) 0,2% wartości towaru dostarczonego z opóźnieniem za każdy dzień zwłoki; jeżeli zwłoka trwała ponad 20 dni, kara za każdy dzień następnym wynosi 0,5%,
- 9) 10 zł od jednego worka, jeżeli towar został dostarczony w workach podartych, nie zabezpieczających go przed ubytkiem,

10) 50 zł za każdy dzień zwłoki w wysyłce faktury za pierwsze 15 dni oraz 100 zł za każdy następny dzień zwłoki.

§ 38. Kupujący obowiązany jest zapłacić sprzedawcy karę umowną w wysokości:

- 1) 5% wartości towaru, gdy sprzedawca odstąpił od umowy z winy kupującego,
- 2) 0,2% wartości towaru za każdy dzień zwłoki w złożeniu miesięcznej dyspozycji wysyłkowej lub w odebraniu towaru w terminie; jeżeli zwłoka trwała ponad 20 dni, kara za każdy następny dzień wynosi 0,5%,
- 3) 150 zł od środka przewozowego w razie zmiany adresów lub terminów wysyłki po przyjęciu dyspozycji przez jednostkę uprawnioną do przyjęcia zamówienia.

§ 39. W sprawach kar umownych nie mają zastosowania przepisy o karach umownych, zawarte w § 51, § 52 ust. 1 i § 54 ust. 4 ogólnych warunków umów sprzedaży stanowiących załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 7 października 1966 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1966 r. Nr 57, poz. 276 i z 1967 r. Nr 6, poz. 29).

272

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 21 sierpnia 1967 r.

w sprawie typowych rodzajów zakładów i urzędzeń lecznictwa uzdrowiskowego.

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 23, poz. 150) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Zakłady lecznictwa uzdrowiskowego.

§ 1. 1. Zakładami lecznictwa uzdrowiskowego są:

- 1) przychodnie uzdrowiskowe;
- 2) uzdrowiskowe zakłady przyrodolecznicze,
- 3) prewentoria uzdrowiskowe,
- 4) sanatoria uzdrowiskowe,
- 5) szpitale uzdrowiskowe.

2. Zakłady określone w ust. 1 pkt 1 i 2 są zakładami przeznaczonymi dla ogółu ludności. Zakłady określone w ust. 1 pkt 3—5 mogą być przeznaczone dla ogółu ludności lub dla określonych grup osób.

3. Zakłady określone w ust. 1 mogą być prowadzone w formie samodzielnych jednostek organizacyjnych lub stanowić wyodrębniony organizacyjnie i funkcjonalnie zespół w ramach samodzielnej jednostki organizacyjnej.

4. Zakładom lecznictwa uzdrowiskowego nie wolno używać innych nazw niż przewidziane w ust. 1.

§ 2. 1. Do zadań przychodni uzdrowiskowej (§ 1 ust. 1 pkt 1) należy udzielanie świadczeń niezbędnych do ustalenia programu kuracji uzdrowiskowej odbywanej ambulatoryjnie.

2. Do zadań przychodni uzdrowiskowej może ponadto należeć:

- 1) wykonywanie badań diagnostycznych pomocniczych

i specjalistycznych osób kierowanych przez prewentoria uzdrowiskowe, sanatoria uzdrowiskowe lub szpitale uzdrowiskowe,

2) udzielanie indywidualnych świadczeń ludności miejscowej w dziedzinach reprezentowanych w przychodni.

3. Szczegółowy zakres zadań przychodni uzdrowiskowej ustala jej regulamin.

§ 3. 1. Do zadań uzdrowiskowego zakładu przyrodoleczniczego (§ 1 ust. 1 pkt 2) należy udzielanie zabiegów zaordynowanych w ramach kuracji uzdrowiskowej.

2. Rodzaje zabiegów, o których mowa w ust. 1, ustala regulamin uzdrowiskowego zakładu przyrodoleczniczego.

§ 4. 1. Do zadań prewentorium uzdrowiskowego (§ 1 ust. 1 pkt 3) należy zapewnienie opieki lekarskiej i odpowiednich warunków bytowych osobom, którym zaordynowano przeprowadzenie kuracji uzdrowiskowej ze względów profilaktycznych.

2. W szczególności świadczenia prewentorium uzdrowiskowego obejmują:

- 1) opiekę lekarską i pielęgnarską w zakresie niezbędnym do ustalenia programu kuracji uzdrowiskowej i nadzoru nad jej przebiegiem,
- 2) przewidziane programem kuracji zabiegi przyrodolecznicze i świadczenia przy wykorzystaniu miejscowych urzędzeń lecznictwa uzdrowiskowego,
- 3) zakwaterowanie i wyżywienie odpowiadające wymaganiom wynikającym z kuracji uzdrowiskowej.

§ 5. 1. Do zadań sanatorium uzdrowiskowego (§ 1 ust. 1 pkt 4) należy zapewnienie opieki lekarskiej i odpowiednich warunków bytowych określonej grupie chorych, którym zaordynowano przeprowadzenie kuracji uzdrowiskowej w warunkach sanatoryjnych.

2. W szczególności świadczenia sanatorium uzdrowiskowego obejmują:

- 1) codzienną opiekę lekarską i pielęgniarską,
- 2) przewidziane programem kuracji zabiegi przyrodolecnicze, leczenie farmakologiczne oraz świadczenia przy wykorzystaniu miejscowych urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego,
- 3) zakwaterowanie i wyżywienie odpowiednie do stanu zdrowia i wymagań kuracji uzdrowiskowej,
- 4) inne warunki środowiskowe istotne dla prawidłowego przebiegu kuracji uzdrowiskowej.

3. Do zadań sanatorium uzdrowiskowego przeznaczonego dla dzieci należy ponadto zapewnienie stałej opieki wychowawczej oraz warunków do prowadzenia nauczania w zakresie szkoły podstawowej oraz zajęć przedszkolnych.

4. Regulamin sanatorium uzdrowiskowego ustala rodzaje schorzeń, do których leczenia przeznaczone jest to sanatorium.

§ 6. 1. Do zadań szpitala uzdrowiskowego (§ 1 ust. 1 pkt 5) należy zapewnienie stałej opieki lekarskiej i odpowiednich warunków bytowych osobom, których stan zdrowia wymaga leczenia uzdrowiskowego w celu rehabilitacji leczniczej lub utrwalenia wyników leczenia szpitalnego.

2. W szczególności świadczenia szpitala uzdrowiskowego obejmują:

- 1) stałą opiekę lekarską i pielęgniarską,
- 2) przewidziane programem kuracji zabiegi przyrodolecnicze, leczenie farmakologiczne oraz świadczenia przy wykorzystaniu miejscowych urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego,
- 3) inne świadczenia lecznicze, które mogą być udzielane w warunkach opieki zdrowotnej zamkniętej,
- 4) zakwaterowanie i wyżywienie odpowiednie do stanu zdrowia i wymagań kuracji uzdrowiskowej,
- 5) inne warunki środowiskowe istotne dla prawidłowego przebiegu kuracji uzdrowiskowej.

3. Do szpitala uzdrowiskowego przeznaczonego dla dzieci stosuje się odpowiednio przepisy § 5 ust. 3.

4. Regulamin szpitala uzdrowiskowego ustala rodzaje schorzeń, do leczenia których przeznaczony jest ten szpital.

§ 7. 1. Prowadzenie, uruchomienie i rozbudowa zakładu lecznictwa uzdrowiskowego wymaga posiadania zezwolenia na prowadzenie zakładu, jeżeli obowiązek uzyskania takiego zezwolenia wynika z przepisów.

2. Udzielenie zezwolenia (ust. 1) następuje w drodze:

- 1) stwierdzenia, że przeznaczony na ten cel obiekt odpowiada wymaganiom technicznym przewidzianym dla danego rodzaju zakładów lecznictwa uzdrowiskowego, oraz
- 2) zatwierdzenia regulaminu danego zakładu i wpisania danego zakładu do rejestru zakładów lecznictwa uzdrowiskowego prowadzonych w danym uzdrowisku.

3. Czynności określone w ust. 2 należą do naczelnego lekarza uzdrowiska, z tym że może on powoływać biegłych do oceny wymagań technicznych.

4. Od decyzji naczelnego lekarza uzdrowiska, stwierdzającej brak wymagań technicznych lub odmawiającej zatwierdzenia regulaminu danego zakładu, przysługuje odwołanie do Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

5. Wymagania określone w ust. 2 pkt 1 wejdą w życie po 24 miesiącach od dnia wydania wytycznych Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej co do wymagań technicznych, jakim mają odpowiadać zakłady lecznictwa uzdrowiskowego.

Rozdział 2.

Urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego.

§ 8. 1. Urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego dzielą się na:

- 1) przeznaczone do udostępnienia określonych świadczeń leczniczo-zapobiegawczych, opartych na wykorzystaniu naturalnych, a w szczególności miejscowych zasobów leczniczych oraz właściwości klimatu lub morza,
- 2) służące do przemysłowej eksploatacji naturalnych zasobów leczniczych.

2. Uruchomienie urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego wymaga zatwierdzenia regulaminu (zasad korzystania) danego urządzenia przez naczelnego lekarza uzdrowiska.

§ 9. Urządzeniami, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 1, są:

- 1) pijalnie wód mineralnych,
- 2) baseny kąpielowe z wodą leczniczą,
- 3) baseny kąpielowe z podgrzewaną wodą morską,
- 4) urządzone odcinki wybrzeża morskiego i plaży,
- 5) baseny kąpielowe z podgrzewaną wodą (nie uznaną za leczniczą),
- 6) urządzone odcinki brzegów jezior i rzek,
- 7) solaria i urządzone miejsca do kąpieli powietrznej lub werandowania,
- 8) obiekty leczniczo-sportowe do terapii ruchowej.

§ 10. 1. Pijalnia wód mineralnych (§ 9 pkt 1) udostępnia kuracjuszom miejscowe wody lecznicze w warunkach wymaganych dla odbycia kuracji zaordynowanej przez lekarza.

2. Lekarz naczelnny uzdrowiska może zezwolić na udostępnienie niektórych wód leczniczych bez ordynacji lekarskiej.

§ 11. Baseny kąpielowe, o których mowa w § 9 pkt 2, 3 i 5, przeznaczone są do udostępniania kuracjuszom zaordynowanych kąpiei połączonych z gimnastyką (podwodną, przed lub po kąpiei) albo połączonych z kąpielą słoneczną lub powietrzną.

§ 12. 1. Urządzenia, o których mowa w § 9 pkt 4 i 6, przeznaczone są do udostępniania kuracjuszom zaordynowanych im kąpiei połączonych z ćwiczeniami gimnastycznymi lub też kąpielą słoneczną lub powietrzną i odpowiednim odpoczynkiem.

2. Urządzenia, o których mowa w ust. 1, powinny być do tego celu odpowiednio wybrane i wyposażone (ukształtowanie i charakter dna umożliwiający rozmaity stopień zanurzeń, uchwyty, piaszczystość plaży, sprzęt do gimnastyki nawodnej i na plaży, odpowiednio ogrodzone przestrzenie do kąpiei słonecznej i powietrznej, osłony od wiatru, leżaki itp. oraz szatnie, natryski i urządzenia sanitarne).

§ 13. Urządzenia, o których mowa w § 9 pkt 7, przeznaczone są do udostępniania kuracjuszom przebywania w określonych warunkach. Urządzenia te powinny być zaopatrzone w ogrodzenia, zasłony od wiatru albo od słońca i deszczu, w sprzęt gimnastyczny, leżaki itp. oraz szatnie i urządzenia sanitarne.

§ 14. Urządzenia, o których mowa w § 9 pkt 8, jak boiska gimnastyczne sportowo-lecznicze, trasy do ćwiczeń, z przeszkodami w poruszaniu się, trasy spacerowe o dozowanym wysiłku itp., przeznaczone są do stosowania terapii ruchowej.

§ 15. Naczelnym lekarz uzdrowiska może zezwolić na korzystanie z określonych urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego bez zlecenia lekarskiego.

§ 16. 1. Urządzeniami, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 2, są odpowiednie instalacje przemysłowe, a w szczególności rozlewnie wód leczniczych, warzelnie i wytwórnie soli leczniczych, leczniczych przetworów peloidowych, szlamów i ługów, służących do kąpieli leczniczych, a także urządzenia do ujmowania i eksploatacji naturalnych gazów leczniczych.

2. Urządzenia, o których mowa w ust. 1, są przeznaczone do nadawania naturalnym zasobom leczniczym postaci umożliwiającej zastosowanie także poza terenem uzdrowiska.

§ 17. Uruchomienie urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego następuje po stwierdzeniu przez naczelnego lekarza uzdrowiska, że obiekt odpowiada wymaganiom przewidzianym dla danego rodzaju urządzenia i po wpisaniu do rejestru urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego.

Rozdział 3.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 18. Istniejące w dniu 1 stycznia 1967 r. zakłady i urządzenia służące do udzielania świadczeń z zakresu lecznictwa uzdrowiskowego mogą być prowadzone:

- 1) jako zakłady lecznictwa uzdrowiskowego, jeżeli po stwierdzeniu, że odpowiadają wymaganym warunkom, zostaną wpisane do rejestru zakładów lecznictwa uzdrowiskowego, albo
- 2) jako urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego, jeżeli po stwierdzeniu, że odpowiadają wymaganym warunkom, zostaną wpisane do rejestru urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego.

§ 19. 1. Wnioski w sprawach objętych w § 18 powinny być zgłoszone do naczelnego lekarza uzdrowiska w terminie do dnia 31 grudnia 1968 r.

2. Odwołanie od decyzji odmawiającej wpisania do rejestru zakładów lub urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego rozpatruje Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii komisji powołanej przez tego Ministra spośród specjalistów w dziedzinie organizacji uzdrowisk oraz lecznictwa uzdrowiskowego. Ponadto w skład tej komisji wchodzi przedstawiciel Centralnej Rady Związków Zawodowych, a jeżeli odwołanie dotyczy zakładu lub urządzenia pozostającego w zarządzie jednostki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych lub Ministerstwa Komunikacji, w skład komisji wchodzi ponadto przedstawiciel właściwego ministra.

§ 20. 1. Nie mogą udzielać świadczeń wchodzących w zakres działania zakładów lub urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego zakłady i urządzenia:

- 1) co do których w terminie właściwym w myśl § 19 ust. 1 nie złożono wniosku określonego w tym przepisie oraz
- 2) które w terminie do dnia 31 grudnia 1968 r. nie uzyskały wpisu do rejestru zakładów lub urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego.

2. Z upływem terminów określonych w ust. 1 zakładom, o których mowa w tym przepisie, nie wolno używać nazw przewidzianych dla zakładów i urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego.

§ 21. Zarządzenie nie dotyczy zakładów leczniczych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę.

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej; w z. J. Rutkiewicz

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 — skrytka pocztowa nr 3) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzycinkowym przekazem pocztowym na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 05, dz. 40 § 52. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białym Stoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyńcu, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.